

4.1-2

שָׁלוֹם, אֲנִי בֵּת: אֲנִי אוֹ אֲנִי

אֲנִי בֵּת: אֲנִי בֵּת: אֲנִי אִשָּׁה: אֲנִי נִקְבָּה:

מָה אֲנִי: אִשָּׁה אֲנִי:

שָׁלוֹם:

אֲנִי בֵּת: וְאַתָּה אֲבִירָם:

אַתָּה בֵּת וְאֲנִי אֲבִירָם:

אַתָּה אִישׁ: אַתָּה זָכָר: אֲנִי נִקְבָּה: אַתָּה

זָכָר: מָה אַתָּה: אִישׁ אַתָּה:

מָה אַתָּה:

אִשָּׁה אֲנִי:

אַתָּה אִשָּׁה:

אֲנִי אִשָּׁה:

אַתָּה חֲמוֹר:

לֹא כִי אִישׁ אֲנִי:

הוּא חֲמוֹר:

לֹא כִי אִישׁ אֲנִי:

אַתָּה פָּרָה:

לֹא כִי אִשָּׁה אֲנִי:

אַבְרָם

כִּי

היא פרה: מוויזו

לא כי אשה אנכי:

מה אנחנו: אנשים אנחנו: הוא איש: אני אשה: אנחנו
אנשים:

אנחנו גמלים:

לא כי אנשים אנחנו:

מה אתה: איש או נער אתה:

מה את: אשה או נערה את:

מה אתם: אנשים אתם:

מה אתן: נשים אתן:

מה אתה: איש קטן אני:

מה את: אשה קטנה אנכי:

מה אתם: אנשים קטנים אנחנו:

מה אתן: נשים קטנות אנחנו:

הוא איש: היא אשה: הם אנשים: הנה נשים:

מה הוא: איש קטן הוא: מה הם: אנשים קטנים הם:

מה היא: אשה קטנה היא: מה הנה: נשים קטנות

הנה:

היא אשה קטנה: אני אשה גדולה:

את פרה:

אתה חמור:

אני גדול: אתה קטן:

אֲנִי גָדוֹל: אֶת קִטְנָה:
אֲנִי גָדוֹל: אֶתְּם קִטְנִים:
אֲנִי גָדוֹל: אֶתֶּן קִטְנוֹת:
אֲנִי גָדוֹל: אֶתְּם גְּדֹלִים מְאֹד: מָה אֶתְּם:
אֲנִי חֲנוּ אֲנָשִׁים גְּדֹלִים מְאֹד וְאֶתָּה קָטָן:
שְׁלוֹם:

Grammar Summary

4.1 Subject pronouns

Subject pronouns in Hebrew have singular and plural forms, and they also distinguish between masculine and feminine in the second and third persons. For example, **אַתָּה** is 'you' when speaking with a man, and **אַתְּ** is 'you' when speaking with a woman. Likewise, **אַתֶּם** is 'you' when speaking with a group of men or a mixed group, and **אַתֶּן** is 'you' when speaking to a group of women.

The first-person pronouns 'I' and 'we' are the same regardless of the gender of the speaker. There are two versions of the pronoun 'I' that appear in the Hebrew Bible. The most common is **אֲנִי**, but **אֲנֹכִי** also appears frequently. There's no clear difference in meaning between these two pronouns.

Singular			Plural		
Masculine	Feminine		Masculine	Feminine	
אֲנִי / אֲנֹכִי		I	אֲנַחְנוּ		we
אַתָּה	אַתְּ	you	אַתֶּם	אַתֶּן	you
הוא	היא	he/she	הֵם	הֵנָּה	they

4.2 Verbless clauses

Just like the sentences in the previous lessons, the sentences in this lesson are verbless. In Hebrew, a simple clause can be formed by juxtaposing the subject and the complement that describes it, with no verb necessary. The complement may be a noun (as in 1) or an adjective (as in 2). In later lessons we will also encounter a prepositional phrase here to describe the location of the subject.

You (are) a donkey.	אַתָּה חֲמוֹר:	1
You (are) small.	אַתָּה קָטָן:	2

In some contexts, we may also see the complement come first and the subject afterward.

What (is) she?	מָה הִיא:	3
A small woman (is) she.	אִשָּׁה קְטָנָה הִיא:	4

כִּי Conjunction. It has many translations in different contexts, but here it marks a counter-statement after a negative statement, similar "to the contrary". This use is often simply translated "but" or "but rather"